

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľky **A. K.**, bytom N. R., Ul. S., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o predčasný starobný dôchodok**, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 3. februára 2011, č. k. 12Sd/191/2010-30, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 3. februára 2011, č. k. 12Sd/191/2010-30, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 3. februára 2011, č. k. 12Sd/191/2010-30, zrušil rozhodnutie odporkyne číslo X. zo dňa 29. júla 2010 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že pre nárok na predčasný starobný dôchodok a jeho sumu odporkyňa nezhodnotila obdobie, v ktorom navrhovateľka pracovala v Českej republike od 1. decembra 2004 na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa 26. novembra 2004 s jej zamestnávateľom „Martin Krauskopf, GASTRO 2000, Křiveniská 450/21, 181 00 Praha 8“, ďalej obdobie materskej dovolenky od roku 1978 do roku 1982

a obdobie, po ktoré navrhovateľka bola vedená v evidencii na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaná od 28. decembra 1991 do 20. decembra 1992, od 13. januára 1999 do 14. júla 2001, od 1. apríla 2004 do 7. septembra 2004, od 31. augusta 2009 do 28. februára 2010 a od 13. augusta 2010 naďalej, ktorá skutočnosť vyplýva z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza č. j. B/ 8318/2010 zo dňa 14. decembra 2010. Preto dospel k záveru, že odporkyňa nezistila dostatočne skutkový stav. Uložil odporkyni vykonať dokazovanie na tvrdenie navrhovateľky s poukazom na listinné dôkazy predložené navrhovateľkou a po prípadnom započítaní uvedeného obdobia dôchodkového poistenia opätovne prepočítať sumu predčasného starobného dôchodku.

Proti tomuto rozsudku podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že navrhovateľka v návrhu na preskúmanie uvedeného rozhodnutia žiadne námietky neuviedla. Poukázala na to, že podľa § 250i O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a že aj súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Navrhovateľka v žiadosti o predčasný starobný dôchodok neuviedla, že od 1. decembra 2004 pracovala v Českej republike – pracovná zmluva z 26. novembra 2004 bola odporkyni predložená až na pojednávaní krajského súdu dňa 3. februára 2011, pričom zo zápisnice krajského súdu z toho istého dňa vyplýva, že uvedenú zmluvu, ako i potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo 14. decembra 2010 navrhovateľka zaslala Krajskému súdu v Trenčíne, ktorý tieto doklady odporkyni nepredložil na vyjadrenie a napriek žiadosti zástupkyne odporkyne pojednávanie neodročil za účelom preverenia predložených dokladov. Tiež poukázala na to, že doba starostlivosti o deti (roky 1978 až 1982 Z. K. od 30.10.1978 do 29.10.1981 a S. K. od 2.7.1982 do 1.7.1985) podľa § 225 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. bola navrhovateľke zhodnotená, rovnako ako náhradná doba – doba evidovanej nezamestnanosti pred 1. januárom 2001. Doba neevidovanej nezamestnanosti uvedená v žiadosti o predčasný starobný dôchodok nebola zhodnotená, rovnako ani doba evidovanej nezamestnanosti od 1. januára 2001 do 14. júla 2001, počas ktorej navrhovateľke nebola vyplácaná podpora v nezamestnanosti, o čom bola navrhovateľka informovaná listom z 29. júla 2010. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v Trenčíne, č. k. 12Sd/191/2010-30 z 3. februára 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o predčasný starobný dôchodok s odôvodnením, že suma predčasného starobného dôchodku určená k 4. júnu 2010 nie je vyššia ako 1,2 násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu.

Tvrdenie odporkyne, že pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia je síce pravdivé, avšak tiež je pravdou to, že v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, najmä v prípade neprávoplatného rozhodnutia, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, pretože v správnom súdnictve nie je súdom skutkovým, ale súdom, ktorý posudzuje právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Odvolací súd z administratívneho spisu odporkyne zistil, že odporkyňa pri rozhodovaní o nároku na predčasný starobný dôchodok v napadnutom rozhodnutí zhodnotila navrhovateľke dobu poistenia v rozsahu 13 747 dní, teda 37 rokov a 242 dní. Pokiaľ odporkyňa namietala, že doba starostlivosti o dieťa do veku troch rokov bola navrhovateľke zhodnotená, táto jej odvolacia námietka je dôvodná, lebo táto doba v rokoch 1978 až 1982 bola navrhovateľke zhodnotená v celom rozsahu. Zhodnotená jej bola i doba nezamestnanosti od 13. januára 1999 do 31. decembra 2000. Odporkyňa však nezhodnotila navrhovateľke dobu nezamestnanosti od 28. decembra 1991 do 22. novembra 1992. Nie je pritom rozhodujúce, že o tejto dobe sa odporkyňa nedozvedela zo žiadosti o dôchodok, ale až v priebehu konania o opravnom prostriedku. Je totiž zrejmé, že skutočný stav veci nebol zistený. Ti isté sa vzťahuje aj na dobu zamestnanosti v Českej republike, kde je potrebné zistiť, akú dobu možno hodnotiť ako obdobie dôchodkového poistenia. Pokiaľ ide o doby evidencie na úrade práce od 1. januára 2000 do 14. júla 2001, v tejto dobe navrhovateľka podľa potvrdenia úradu práce nepoberala podporu v nezamestnanosti a z toho dôvodu ju nemožno hodnotiť ako dobu poistenia. Odvolacia námietka odporkyne ohľadom doby evidencie na úrade práce od 1. apríla 2004 do 7. septembra 2004 a od 31. augusta 2009

do 28. februára 2010 je taktiež dôvodná, lebo v uvedenej dobe podľa zákona č. 461/2003 Z. z. navrhovateľka nebola dôchodkovo poistená.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za vydané na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu vecí, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil i keď čiastočne z iných právnych dôvodov.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne doplniť dokazovanie v hore naznačenom smere a opätovne posúdiť splnenie podmienok pre vznik nároku navrhovateľky na predčasný starobný dôchodok na základe posúdenia celej doby poistenia, teda aj doby zamestnania na území Českej republiky a chýbajúcej doby evidencie na úrade práce od 28. decembra 1991 do 22. novembra 1992 a o jej žiadosti o predčasný starobný dôchodok znova rozhodnúť.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľ v odvolacom konaní žiadne trovy neuplatnil a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská